

Felcsúti Hírlap

2024. február, XIII. évf., 2. szám (138.)

Maszkabál A farsang mindenkié

Újból kimerészkedtek az óvodából a farsangolók

Képriport

Új hagyományok
az iskola farsangján

Kiállítás

A kastély egykori ura
a hóvirágünnepen tért vissza
az arborétumba

Arcvonás

Schubert Melindával és kislányával,
Borkával találkoztunk

Februári tartalom

3

Kutatómunka

Bepillantás a helytörténet- és családkutatás rejtelseibe

4

Maszkabál

Újból kimerészkedtek az óvodából a farsangolók

8

Kiállítás

A kastély egykori ura a hóvirágünnepen tért vissza az arborétumba

12

Programajánló

13

Miniportrék

Bemutatózik a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub új vezetősége

16

Képriport

Új hagyományok az iskola farsangján

20

Arcvonás

Schubert Melindával és kislányával, Borkával találkoztunk

24

Mesesarok

Harc a jövőért

26

Könyha

Savanyított káposzta

27

Kert

Gyakori kérdések

28

Harangszó

Megújulhatok?
Új perspektívák

30

Mozaik

Kutatómunka Múltunk nyomában

Bepillantás a helytörténet- és családkutatás rejtelseibe

Önkormányzatunk szervezésében Kutasd a múltad! címmel háromalkalmas előadás-sorozatot tartott a Faluházban Szima Viktória levéltáros. A múlt iránt érdeklődők mindazokkal az online adatbázisokkal és levéltári forrásokkal is megismerkedhettek, amelyek segítségükre lehetnek a kutatómunkában.

A Kulturális és Innovációs Minisztérium támogatásával megvalósuló Petőfi Program a legkisebb települések számára is lehetővé teszi, hogy lakosai igénybe vegyék több kulturális intézet és közgyűjtemény, így a levéltárak szolgáltatásait. A kutatás hogyanjába a helyi közművelődési és oktatási intézményekben tartott előadások során vezetik be az érdeklődőket a szakemberek. Szima Viktória, a Magyar Nemzeti Levéltár Fejér vármegyei munkatársa a felcsúti Faluházban a levéltárak különös világába, főként a helytörténet- és családkutatás rejtelseibe engedett betekintést, elősegítve, hogy a múlt után kutatók elsajátítsák az önálló kutatómunka alapjait, s megismerjék mindazokat az online felületeket, amelyek a kutakodásban a leginkább hasznukra lehetnek.

A mindennapok során levéltári ügyfélszolgálatosként dolgozó szakember – akinek egyébként az elsődleges kutatási területe a gyógyszerészet – olyan könnyedén hozzáférhető és használható forrásokat mutatott be a felcsúti hallgatóságnak, mint a Hungaricana közgyűjteményi portál, az Arcanum Digitális Tudománytár vagy épp az Adatbázisok online, de előkerültek többek között a címereslevelek, az összeírások, a katonai lajstromok, a világháborúk veszteségi

adatbázisai, a foglyotörzskönyvek, a közjegyzői okiratok, a községi monográfiák, sőt, még a térképek is. A faluházi rögtönzött kutakodás során a Collectio Diplomatica Hungarica dokumentumai között rálelhettünk egy 1357-es felcsúti birtokügyi iratra, de Károly János Fejér vármegye című munkájában a nemesi iratok között az egykori felcsúti Érdy családról is olvashattunk – s még csak be sem kellett mennünk a levéltárba, mindez csupán néhány kattintásra volt tőlünk.

Túl azon, hogy a levéltárban akár kutatószolgálat is igénybe vehető, online módon összesen hatvannyolcféle adatbázisban kereshetünk (ám a siker érdekében nem árt tisztában lennünk például Felcsút nevének egykori írásváltozataival). A bájos levéltáros elmesélte: a Fejér Vármegyei Levéltárban 11 ezer méter dokumentumot őriznek, a legkorábbiak a XIII. századból valók. Nincs is annál izgalmasabb, mint évszázadokat utazni vissza az időben, böngészve a régi, cirkalmas betűkkel íródott kéziratok, dokumentumok, könyvek között, megsejtve valamit felmenőink történetének rejtélyeiből – s ezzel megértve valamit a mi jelenünkben.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Maszkabál A farsang mindenkié

Újból kimerészkedtek az óvodából a farsangolók

Négy év – avagy épp egy óvodásgeneráció-váltás – után először ismét csatlakozhattak a szülők a Kastély Óvoda és Bölcsőde maszkabáljához, amelynek ezúttal iskolánk farsangi díszbe öltözött tornaterme adott otthont.

„Régi hagyományt elevenítettünk fel azzal, hogy újra kilépünk az óvoda falai közül, s nagyobb közösségben ünnepeljük meg a farsangot – mondta köszöntőjében a cserkészjelmezbe bújt Juhászné Melinda óvodavezető. – Az 1990-es évek közepén az akkori vezető, Molnárné Márti teremtette meg ezt a hagyományt, az ő egykori óvodásai most is itt vannak közöttünk, immár szülőként. Intézményünk története során először magunkkal hoztuk a bölcsiseket is a farsangi bálunkra, amelyért köszönet jár a szülőknek – az ő hívó szavukra bújtunk elő újra az óvodából. Az összefogás példája a mostani ünnep, köszönet az önkormányzat támogatásáért is.”

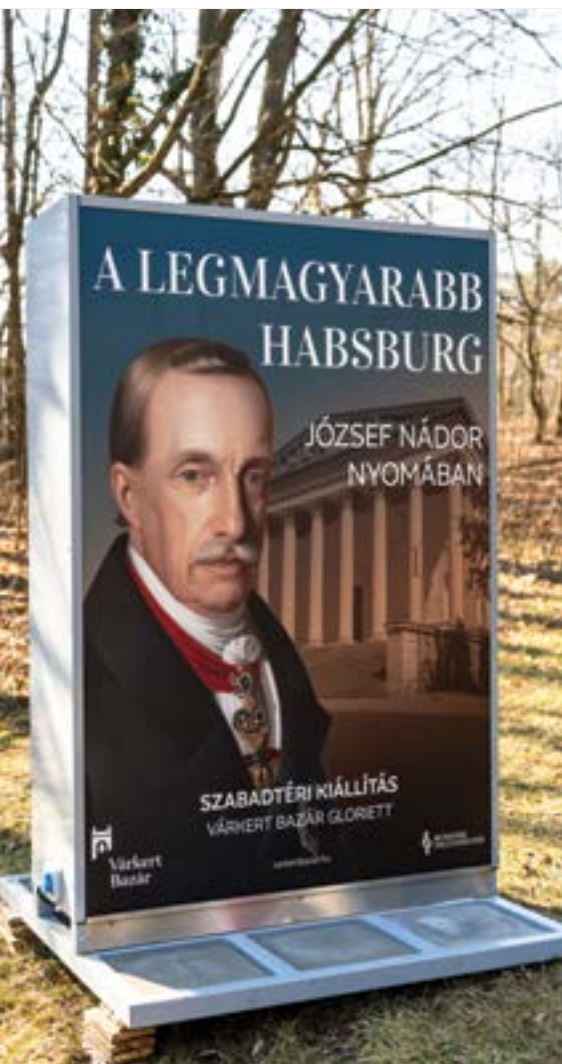
A legkisebbektől a legnagyobbakig minden csoport külön produkcióval készült: elsőként a „sünisek” mutatták meg, milyen a világ felfedezésére induló kicsi süniknek lenni, majd a „macisok” kalauzoltak az erdő sűrűjében, a hatalmas tölgyfák oltalmában lakó, hegyen-völgyön át méz után kutató barnamedvék között. Következtek aztán a „katicások”, akik kicsiny hangyákként és katicabogarakként táncra kelve a barátságról meséltek. Utoljára a „teknősök” sorakoztak fel, színes M&M’s csokigolyókat és Pöttyös Túró Rudikat formázva. Merthogy az egyik kedvenc meséjük Csukás István Pom Pomja, melynek főhőse, Gombóc Artúr – mint köztudott – szeret minden olyan csokoládét, amit csak készítenek a világon. Nincsenek ezzel másképp nagycsoportosaink sem, akik a csokinál jobban már csak a táncot szeretik – meg is mutatták, mennyire.

Az ovis kavalkád után vonultak fel a jelmezeselek: a kis bölcsiseket az ugyancsak beöltözött szüleik kísérték, az ovisok között ezúttal is szép számmal akadtak örök kedvenc Pókemberek és hercegnők, de volt ott unikornis, angyal, pillangó, bohóc, kalóz, rendőr, asztronauta és méhecske, sőt pásztorlány, fácánvadász vagy épp sajtukac is. Közös táncukat követően a Kastély Óvoda és Bölcsőde maszkabálját ebben az évben a népszerű gyerekzenekar, a dalaival az országot járó Buborék együttes koncertje zárta – igazi fesztiválhangulat kerekedett hát a farsangi mulatságban.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Kiállítás József nádor és a hóvirágok

A kastély egykori ura a hóvirágünnepen tért vissza az arborétumba

Újra tündököl a hazánkban egyedülálló hóvirágmező az ország legeredetibb angolparkjában, az Alcsúti Arborétumban, ahol a hóvirágünnep idején a Várkert Bazárban bemutatott A legmagyarabb Habsburg – József nádor nyomában című különleges szabadtéri kiállítás is megtekinthető.

Februárban újra kibújt az avar alól a hóvirág, s vele együtt előmerészkedtek otthonukból azok a természetjárók is, akik elhatározták: közvetlen közlől veszik szemügyre a tavaszt hívogató kicsiny virágokat. Az ország minden pontjáról évről évre egyre többen látogatnak el az Alcsúti Arborétum hóvirágünnepére, hogy gyönyörködjenek a hazánkban egyedülállónak számító, több mint két és fél hektáron elterülő mediterrán hóvirágmező példányaiban. Idén is teljes pompájában várta a látogatókat a nálunk őshonos kikeleti hóvirág, a pompás hóvirág, a levantei hóvirág, a krími hóvirág vagy épp redőslevelű hóvirág – ki tudja, egyik-másik talán annak a legelső példánynak a „leszármazottja”, amelyet még 1825 táján, a kert kialakításakor telepítettek a főhercegi kastélyparkba.

A hóvirágok között járva ezúttal talán különösen is felsejlik József nádor és a XIX. század világa, a hóvirágünnep idején (februárban és márciusban) ugyanis egy érdekes szabadtéri tárlatnak ad otthont az Alcsúti Arborétum. A legmagyarabb Habsburg – József nádor nyomában című kiállítás az elmúlt év őszén a fővárosi Várkert Bazár panorámateraszán volt látható, tisztelegve a főherceg életműve előtt, bemutatva többek között a nádor és családja alcsúti pillanatait, így az egykori kastély és park történetét is.

Habsburg-Lotaringiai József Antal főherceg – a király által a legmagasabb magyar rendi vezető méltóságot, a nádori tisztelet kiérdemelve – több mint fél évszázadig (1796 és 1847 között) állt az ország élén, valóban a szíven viselve hazánk sorsát, s különös gondot fordítva székhelyére, Pest-Budára is. Ám a király helyetteseként munkálkodó József nádor alcsúti birtokán építtette fel hazánk egyik legnagyobb klasszicista kastélyát, egy schönbrunni kertépítőmesterrel pedig megtervezte az ország legkülönlegesebb tájkertjét, melyet utódai egészen 1945-ig laktak. A kastélyra napjainkban már csak a timpanonos főhomlokzat emlékeztet, a több mint negyvenhektáros angolpark viszont, amelyet ma arborétumként gondolnak, több száz különleges növényfaj otthona.

A tárlat szabadon álló, kivilágítható installációi a kastélyhomlokzat előtti tisztáson magasodnak. Míg a tablók egyik oldalán Káráz Karolinának, a Várkapitányság fotográfusának jelenkori képei láthatók, addig a másik felükön korabeli metszetek segítségével idézhetjük fel József nádor országépítő munkájának emlékeit. A kiállítás megnyitóján az Alcsútdobozon gyakori látogatónak számító nádori ükunoka, Habsburg Mihály is részt vett, felhívva a figyelmet a kastélykert hóvirágjainak szépségére is.

Nagy Enikő

Fotó: Pesti Tamás, Döme László Balázs

KÖZÖSSÉGÜNK KINCSEI KIÁLLÍTÁS

Időpont: 2024. 03. 28. – 04. 09. 9-17 óráig

Helyszín: Felcsút, Faluház

A program a Kulturális és Innovációs Minisztérium támogatásával valósul meg.

MEGHÍVÓ

NEMZETI ÜNNEPÜNK ALKALMÁBÓL

**2024.
MÁRCIUS
14-én
17 ÓRAKOR
A
FALUHÁZBAN**

Emlékezzünk 48 hőseire

Felcsút Községi
Önkormányzat

Miniportrék Megújulva

Bemutatkozik a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub új vezetősége

Új ötletekkel, egymás között megosztott feladatokkal, újragondolt struktúrában vág neki az új esztendőnek a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub, amely a 2024-es év első klubnapján megválasztotta új vezetőségét. Schmidtné Jutka továbbra is marad a felcsúti nyugdíjasok egyesületének az élén, őt segíti korábbi vezetőtársa, Oláhné Erzsike, s újoncként csatlakozik hozzájuk Varga Lászlóné Erzsébet és Vörös Kálmánné Aranka – az egyikük a gazdasági teendőket látja majd el, a másikuk pedig a programszervezésért felel. Összeállításunkban klubunk tervei mellett új és persze régi vezetőinkkel, illetve a klubbal kapcsolatos gondolataikkal találkozhatunk.

Fordulatos időszakon van túl a Gyöngyvirág Nyugdíjas-klub, amely az elmúlt néhány hónapban több „fentet” és „lentet” élt meg. 2023-ban az egyesület megalakulásának negyvenedik évfordulóját ünnepelte, ám az ünneplés váratott magára, merthogy 2023 szeptemberében méltósággal viselt, hosszú, súlyos betegség után elhunyt a klub egyik vezetője, Rohoncziné Marika. A veszteség talán még inkább összekovácsolta az egyesület tagjait, akik megújulva indulnak neki az évnek. „A januári első klubnap vezetőségválasztással kezdődött – meséli szóvivőként Oláhné Erzsike. – A klub új vezetőit titkos szavazással választottuk meg, három jelöltünk volt, mindegyikük százszázalékos támogatást kapott. Korábbi vezetőnk, Schmidtné Jutka nagy örömeinkre továbbra is ellátja majd a vezetői felada-

tokat, ám a férje halálát követő gyászidőszakban én magam leszek a segítsége. Varga Lászlóné Erzsike a gazdasági munkát végzi majd, Vörös Kálmánné Aranka pedig a programszervezésből, főként a túrák szervezéséből veszi ki a részét. Tehát egyelőre így, négyen vezetjük a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubot, amelyre 2024-ben is számos program vár. A hagyományos klub- és ünnepnapokon túl idén sem maradnak el a fürdőzések és a kirándulások, de minthogy a Nyugdíjas Szervezetek Életet az éveknek Fejér vármegei Szövetsége ebben az évben ünnepli fennállásának 35. évfordulóját, mi is bekapcsolódunk majd az ennek szentelt esztendő színes programsorozatába, azért is, hogy a szövetség elsődleges céljának megfelelően erősítsük a nyugdíjasklubok, az idősek együttműködését.”

A klub itt van a szívemben – Schmidtné Vörös Judit

„2006-ban lettem nyugdíjas, s bár a legelső években rengeteget unokáztam, lényegében azóta vagyok aktív tag a klubban. Mindig közösségi ember voltam, szeretek másokkal együtt lenni, szívesen segítek másokat. Az idősebbeket mindig pártfogoltam, fiatalon is szerettem közöttük lenni, szívesen hallgattam a történeteiket, s az egykori óvó nénim, Szabóné Kati néni idejében már úgynevezett pártoló tag voltam. Soha nem az az anyuka és nagymama voltam, aki leül és horgol meg kötöget, sokkal jobban szerettem jönni-menni, beszélgetni, szervezkedni. A könyvelésen dolgoztam, közben voltam a nőbizottság vagy éppen a szülői munkaközösség vezetője is, s mindenütt jól éreztem magam. Otthonra leltem a nyugdíjasok közösségében is. Tizenhárom éve vezetem a klubot, ami itt van a szívemben, ám amikor a férjem súlyosan megbetegedett, elhatároztam, hogy lemondok, hiszen az a hitvallásom, hogy az első mindig a család. A férjem időközben elhunyt, s többen aggódva kérdezték a lemondásom hírekor, hogy de hát akkor mi lesz a klubbal, összefogtak értem és a közösségért, ezért úgy döntöttem, maradok. Nagyon megnyugtató, hogy a gyászidőszakban Erzsike itt lesz mellettem, s hogy új felállással kezdjük az évet. Úgy vélem, jó kezekbe kerültek a feladatok. Így vagy úgy, de összességében a felcsúti nyugdíjasklub mintegy harminc éve része az életemnek – nem tudok neki hátat fordítani.”

A második otthonom – Oláhné Török Erzsébet

„Az első gyermekemet 16 évesen hoztam a világra, 38 évesen már nagymama voltam, öt unokám van, s ahogyan mindannyiunknak, úgy nekem is ők az elsőik, ugyanakkor egy évvel azután, hogy 2007-ben nyugdíjas lettem, csatlakoztam is a klubhoz. Csaknem a tizedik hívásra látogattam el az egyik összejövetelre, s valósággal ottragadtam. A klub számomra a második otthonom – lehetőség, hogy másokkal találkozzunk, beszélgessünk. Mostanra rendkívül jó közösség alakult ki, olyan, amely miatt könnyedén odaszokik az ember. Számunkra természetes, hogy ha jön a hétfő, akkor megyünk a klubba. Érdekes, hogy a vezetőnk, Marika halálát követően még összetartóbb a csapat, talán azért, mert rádöbbenünk, mennyire törekeny ez az egész. Úgy hiszem, sokkal jobban tudjuk értékelni egymás társaságát, nagyobb odafigyeléssel fordulunk a másik felé. Igazi közösséggé formálódtunk, s a tennivalókból is mindenki kiveszi a részét.”

Összetartó társaságba csöppentem – Vörös Kálmánné Aranka

„Ötven évvel ezelőtt az anyukámmal érkeztem Felcsútra, kilencéves voltam akkor. Az általános iskolát követően Tatabányán tanultam tovább, majd Bicskén dolgoztam közel harmincöt évig. Attól kezdve pedig a Vál-völgyi Kisvasút kalauzaként találkozhattak velem az utasok. Nem is olyan rég, 2022-ben mentem nyugdíjba, ám nem köszöntem el teljes egészében a kisvasúttól, időnként visszajárok oktatni és segíteni. Ha csak tehetem, itt vagyok a nyugdíjasklubban, noha még csupán két éve vagyok aktív tag. Igazán összetartó társaságba csöppentem. Egymást követik a programok, különösen szeretem a zenés-táncos összejöveteleket, amelyen jómagam a dekorációért felelek. A családom kimondottan kirándulós fajta. Emlékszem, alig múlt egyéves a kisfiam, amikor már sátorozni mentünk. Manapság is sokat utazunk, s az utak során megannyi fotót készítek. Remélem, hogy ezek a tapasztalatok segítenek majd a klub kirándulásainak megszervezésében. Tudom, hogy a többiek mindenben támogatnak majd.”

Mindenki kedves, segítőkész – Varga Lászlóné Erzsébet

„Éppen harmincöt éve élek Felcsúton, több mint negyven éven át egy bicskei gimnáziumban tanítottam, gépészmérnök vagyok. Két fiúgyermekem született, s öt unokám van – nagy boldogság ők nekem. 2019-ben lettem nyugdíjas, s jóbarátom, Jutka hívására be is léptem a klubba, ám az az év örömet és szomorúságot is hozott az életembe: meghalt a férjem, ugyanakkor két unokám is akkor született, ők tartották bennem a lelket, s minthogy szeretnék megélni minden velük töltött percet, az időm nagy részét nekik szentelem. Jutkához hasonlóan én is mindig kedveltem az időseket, talán mert a nagymamám nevelt, s olyasvalaki vagyok, aki bármiben segít, ha kell. Mosolygós embernek ismernek, azt valom, hogy nem mindegy, hogyan fordulunk a másik felé: ha mosolygok, a másik visszamosolyog rám. Számomra is a családom a legfontosabb, vissza nem térő alkalom minden pillanat velük, egyet sem akarok elszasztani, ugyanakkor szívesen járok a közösségbe, s bízom benne, hogy vezetőként sikerül majd a feladatomat gondosan elvégezni. Befogadó a közösség, mindenki kedves, segítőkész, számos jó tanáccsal láttak már el.”

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Képriport Kreatív maskarák között

Új hagyományok az iskola farsangján

Különlegesebbnél különlegesebb jelmezekben sorakoztak fel tanulóink az Endresz György Általános Iskola farsangi báljában, amely továbbörökítette a régi tradíciókat, de újakat is tartogatott.

Iskolánk tornaterme volt a színtere az Endresz zenés-táncos-jelmezes forgatagának, amelyet – új hagyományt teremtve – ezúttal a negyedikesek nyitottak meg: a gyerekek szatmári táncal búcsúztak az alsós évektől. Őket követték a parketten az ugyancsak búcsúzó nyolcadikosok, akik a tradícióknak megfelelően ezúttal is bécsi keringővel készültek, s táncuk zárásaképp a szüleiket is felkérték egy táncra. Jöhetett aztán az egyes osztályok produkciója: elsőként a legkisebbek, az elsősök mutatták be, milyen is a matrózélet, majd a másodikosok engedtek betekintést az óceán mélyének titkaiba – különös gonddal elkészített jelmezeikben medúzáként, rájákként, cápákként tűntek fel. A harmadikosoknak köszönhetően a vadnyugat világa elevenedett meg a színpadon, az ötödikesek a Napoleon Boulevard slágerét, a Legyetek jók, ha tudtok című dalt énekeltek, a hatodikosok pedig a Riszálom, úgyis-úgyis című magyar dalbetétet felhasználva a Madagaszkár című animációs kalandfilm-vígjáték karaktereit, a pingvineket, a zebákat, az oroszlánokat, a makikat gondolták újra. A mulatság a jelmezesek felvonulásával ért véget. A szülők segítségével idén egészen kreatív maskarák és kosztümök készültek, melyeket zsűri értékelt: ilyen volt az egér a csapdában, a bábjából kikelő lepke, a nasimasina, a bohóc, a popcornos zacsi vagy éppen a házikó kéményén fészkelő golya – egytől egyig mind az alkotók keze-munkáját dicsérte.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Arcvonalás Történet a szeretetről

Schubert Melindával és kislányával, Borkával találkoztunk

A sors? Az élet? Az Isten? – mindegy is, minek nevezzük, egy azonban bizonyos: nem véletlenül jött szembe vele az a hirdetés, amely végül a hivatásához vezette. A felcsúti Schubert Melinda értelmileg akadályozott gyerekekkel foglalkozik a martonvásári Pápay Ágoston általános és készségfejlesztő iskola gyógypedagógiai asszisztenseként. Közben egyetemre jár, hogy a későbbiekben már gyógypedagógusként vehessen részt a tanulásban akadályozottak nevelésében és képzésében. Túl azon, hogy munkáját és tanulmányait egyaránt szívvel-lélekkel végzi, ideje legnagyobb részét kislányának, Borkának szenteli, ám az anya-lánya programok mellett, ha csak teheti, odahaza kézműveskedik is. A sérült gyerekek számára készített adventi zsákocskáinak ajándékokkal való megtöltésébe Felcsút közössége is évről évre bekapcsolódik. Különösen szép szolgálat az övé. Hivatásáról és kreatív karitatív munkáiról is beszélgettünk az örökké mosolygó Melindával.

Kézműves alkotások csupa jóságból

Maga készítette dekoratív táskáival érkezik meg találkozóink helyszínére, ahová azokat a csinos kis zsákocskákat is magával hozza, amelyeket még advent táján varrogott, hogy mindegyikbe aprócska ajándékokat csempészve meglepje a gondjaira bízott gyerekeket. Schubert Melinda minden évben felhívást tesz közzé a felcsútiak közösségi oldalán, arra hívva a helyieket, hogy csatlakozzanak kezdeményezéséhez – érkeznek is szép számmal az adományok, így pillanatok alatt megtelik a kalendárium minden kis tarisznyája. Melinda az ünnepek idején úgynevezett dekorgumi-figurákat is készít, amelyeket kórházak gyermekosztályainak ajánl fel – a húsvéti és karácsonyi játékok a pocakjukba rejtett csokoládénak is köszönhetően nagy népszerűségnek örvendenek a bent fekvő gyerekek körében. „Szeretek kézműveskedni, sokféle technikát kipróbáltam már, épp horgolni tanulok, 2023 nyarán pedig elkezdtem varrni – meséli Melinda, miközben legújabb munkáit mutatja. – Efféle táskákat egy dizájnernél láttam, rögtön ihletet kaptam, s elhatároztam, hogy egyelőre csak a magam örömére megtanulom elkészíteni őket, s ki tudja, később talán másoknak is megtetszenek. Igazi anyutáskákról van szó, minden elfér bennük, amire egy anyukának csak szüksége lehet, ezért aztán rendkívül praktikusak is. Hála istennek a munkám során is kiélhetem a kreativitásomat, ugyanis az iskolában, ahol dolgozom, az én feladatom a dekorálás. Alkotás közben a gyerekek odagyűlnek körém, beszélgetünk, s ki, amiben tud, segít nekem.”

A gyárból a sérült gyerekek iskolájába

Melinda a Pápay Ágoston Általános Iskola, Készségfejlesztő Iskola, Fejlesztő Nevelés-Oktatást Végző Iskola és Kollégium gyógypedagógiai asszisztense – értelmileg akadályozott gyerekekkel foglalkozik. „Az érettségi után még fogalmam sem volt, hogy mit akarok az élettől, csak azt tudtam, hogy a jogosítványt mindenképpen szeretném megszerezni – emlékszik vissza. – Egy gyárban helyezkedtem el operátorként, majd két év múltán, amikor már megvolt az áhított autó és a jogsí, elkészöntem a munkahelyemtől, s nem sokkal később megláttam egy álláshirdetést. Mondhatjuk, a sors akarata vagy Isten közbenjárása, egyszerűen

csak megakadt a szemem rajta, s valamiért úgy éreztem, jelentkeznem kell. Így lettem 2016 nyarán gyermekfelügyelő a martonvásári bentlakásos iskolában, a tanórák utáni időszakban gondoskodva az itt élő gyerekekről. Korábban egyáltalán nem volt kapcsolatom fogyatékossgal élővel, ám az első pillanattól fogva olyan természetes volt az, hogy közöttük vagyok, hogy magam sem hittem el. A kislányom, Borka születése után a megfelelő képzést elvégezve már gyógypedagógiai asszisztensként tértem vissza az iskolába, ami azt jelenti, hogy a gyógypedagógus jobbkezeként, segítőjeként vagyok jelen a délelőtti tanórákon, mindeközben pedig a Soproni Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Karán tanulásban akadályozottak pedagógiája szakon immár magam is gyógypedagógusnak tanulok.” Mit kell tudnunk a gyerekekről, akikkel foglalkozol? – kérdezem, s Melinda teljes természetességgel máris rávágja a legfontosabb tudnivalót: „Nagyon tudnak szeretni.”

Az értelmileg akadályozott tanulók fejlesztéséről

A martonvásári iskola több mint ötven éve foglalkozik az értelmileg akadályozott, illetve a középsúlyos vagy súlyos értelmi fogyatékossgal élő, halmozottan sérült gyerekek nevelésével, oktatásával. Nevét alapító igazgatójáról, Pápay Ágostonról kapta. Pedagógiai programjában a gyógypedagógiai általános iskolai nevelés és az azt követő készségfejlesztő iskolai képzés mellett a kollégiumi ellátás és a súlyos, halmozottan sérült tanulók fejlesztő iskolai nevelése is szerepel. „Jelenleg összevont osztályban a hetedikes és a nyolcadikos diákokkal foglalkozom – árulja el Melinda. – Az értelmileg akadályozott tanulók általános iskolai fejlesztése és készségfejlesztő iskolai képzése során az elsődleges cél, hogy ezek a fiatalok a tanulmányaikat követően viszonylag önálló életet élhessenek, boldoguljanak az életben, legyenek képesek egyszerű munkafolyamatok elvégzésére, rendelkezzenek azokkal az ismeretekkel és képességekkel, amelyek segítségével otthonra lelhetnek a közösségükben. Minthogy a tanulók nem a képességeik alapján kerülnek egy osztályba, hanem az életkoruk szerint, differenciáltan foglalkozunk velük. Van, aki azt tanulja, hogyan kell felvenni a kabátját, s van, aki már olvas és ír.” Az iskolában a délelőtti tanórák kiegészülnek a délutáni foglalkozásokkal, amelyek között sok a játék és a sport is. Egyéni terápiák is segítik a fejlődést, így az állatasszisztált terápia, a mozgásterápia, a zene- vagy épp a festésterápia is – a Harangvilág nevű csengettyűs csoport rendszeresen fellép. Mintegy száz tanulója van az iskolának, egyharmaduk gyermekvédelmi gondoskodás alatt áll, a diákok többsége hátrányos helyzetű családból érkezik. A tanulók az iskola kollégiumának laknak.

Szerethetők, mint épp társaik

„Eleinte a kisebb gyerekekkel foglalkoztam, most pedig a kiskamaszokat bízták rám, teljesen más világ az övék – meséli Melinda. – Arra készültem, hogy komoly kihívás lesz elfogadtatni velük magam, ám szinte azonnal megkedveltek. Nemrég az volt a feladat, hogy rajzolják le azt a személyt, akiben a legjobban

megbízhatnak, s az egyik fiú a rajzán engem ábrázolt, ami számomra komoly visszajelzést adott. A kislányom, Borka is feltűnt a rajzon, nem véletlenül. Gyakran beviszem őt közéjük, szeret közöttük lenni. Persze kíváncsiságból olykor megkérdezi, hogy miért csinálják ezt vagy azt, én pedig elmagyarázom neki, s ő pont úgy viszonyul hozzájuk, mint az ép gyerekekhez, soha egy pillanatig sem fordult meg a fejében, hogy esetleg nem akar velük játszani. Azt hiszem, a hozzáállását nagyban meghatározza, hogyan nevelem. A társadalomban talán még mindig tabutémának számít a fogyatékossg, felnőttként kevéssé elfogadók a sérültekkel szemben az emberek. Hogy az integráció valósággá váljon, a gyermekkorban kell elkezdni az érzékenyítést. Én magam soha nem kerestem volna annak a lehetőségét, hogy fogyatékossgal élő gyerekekkel foglalkozzak, de megszólított az a hirdetés. Sorsszerű volt az egész. S rá kellett jönnöm: ezek a gyerekek épp annyira szerethetők, mint az ép társaik. Ők egyáltalán nem érzik, hogy mások, mint mi. Ha elfogadással lépünk be közéjük, akkor az ő kis világukban minden rendben van. Én magam az első perctől kezdve ezzel a szemlélettel közeledtem feléjük. Nem sajnálattal, hanem a segítség szándékával. Jó látni a fejlődést, azt, amikor hosszú hónapok munkájával megtanulunk valamit, ez az igazi sikerélmény. Számomra a sérült gyerekekkel való foglalkozás korántsem holmi pénzkereseti vagy épp karrierlehetőség, hanem igazi hivatás. A szeretetet, amit kapok tőlük, többet jelent bárminél.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Mesesarok Harc a jövőért

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszana

„Küszöbön a tavasz – szólt át a kerítésen a szomszédom, miközben abbahagyta a barackfa metszését –, ideje ki-tenni a madárodúkat! A napokban kell ezzel foglalkozni, ugyanis a madarak keresik az alkalmas fészkelőhelyeket.” Azzal a kerítésen átnyújtott nekem három madárodút. Nem egyet, hanem mindjárt hármat is. „Én csináltam őket. Ott volt az a kupac raklap – mutatott az udvar távoli sarkába. – Eltüzelttem a télen, de a jó deszkákat félretettem, azokból készültek. Magunknak is összeszereltem párat, már fel is akasztottam őket a fákra.” Jól néztek ki, takaros madárlak volt mindegyik, jobban néztek ki, mint bármelyik barkácsáruház portékája – állapítottam meg, miközben a gyümölcsös irányba néztem. „Volt maradék barna festékem, azzal be is festettem őket” – mondta a szomszéd, én pedig nagyon megörültem az ajándéknak. Azonnal intézkedtem is.

Rögtön hoztam a létrát. Megkerestem a drótot és a csípőfogót. Az első odút a cseresznyefán akartam elhelyezni. A drótot áthúztam az odú kampóján, és alul-felül odaerősítettem a fához. Persze ügyeltem arra, hogy a nyílás észak felé nézzon, és két méternél magasabban helyezkedjen el. Nem utolsósorban azt is szem előtt tartottam, hogy a házból megfigyelhető legyen az odú körül zajló élet. A csípőfogóval elvágtam a drótot, így az első lakosztály már a helyére is került. Lemásztam a létráról, és indultam a másodikért, melyet a sárgabarackfára szerettem volna felszerelni. Kezemben a szerszámokkal még visszánéztem a már felszerelt lakra. Kíváncsi voltam, hogyan is néz ki a magasban. Hihetetlen volt, amit akkor láttam. Már is egy széncinege nézett ki a lyukon. Nem gondoltam, hogy ilyen gyorsan megy majd a lakásfoglalás. Még a létrát sem hoztam el a cseresznyefától, épphogy felszereltem az odút a fára, és máris volt érdeklődő. Egy közeli bokorból a fára szállt a széncinege párja is, majd ágról ágra ugrálva végül az odú tetejére repült. Ez kívülről, a másik belülről vizsgálta meg a madárlakást. Megfelelőnek találták, mert attól kezdve egész délután ki-be jártak a nyíláson.

A második odúval a kezemben elindultam a sárgabarackfa felé. Megfelelő ágat kerestem a magasban, hogy az ablakon kinézve figyelhessem, mi is történik odakint. A fához támasztottam a létrát, és kellő magasságban ezt a kis lakást is felszereltem, a harmadik odút pedig a fenyőfára drótoztam. Amikor végeztem, visszavittem a létrát a helyére a szerszámokkal együtt.

Gondoltam, másnap reggel ránézek a madárlakásokra.

Az első körül ugyanaz a cinkepár ugrándozott, amelyet tegnap láttam. Egyikük a lyukon bebújt, majd megfordult és kinézett. Akkor szállt a közeli ágra két szürke veréb, amitől a cinke párja megijedt, és azonnal elrepült. Majd a két verébhez csatlakozott egy harmadik is. Egyre jobban közeledtek az odúhoz. Tollukat felborzolva, szárnyukat szélesre tárva támadásra készültek. Kinézték maguknak más lakását, az odút akarták. Meg akarták szerezni! El akarták venni! Nem sokat teketóriáztak. Támadtak. Mind a hárman egyszerre. Rárepültek a bejáratra. Az imént itt kikukucskáló széncineke alig tudott elmenekülni. Hárman egy ellen, így könnyű elűzni a gyengébbet! Ezt az akciót nem nevezném sportszerűnek. Innentől kezdve már csak a verebeket láttam az odú körül. Délután már a kettes számú lakás körül is csak a verebek érdeklődtek. Pár nap múlva egyértelművé vált, hogy verebek foglalták el mind a három odút.

A kertben építőanyagot kerestek, fűszálakat, száraz növényi részeket, és azonnal vitték be az elfoglalt lakásokba, hogy kibéleljék őket, és fiókákat nevelhessenek. Nagy volt a sürgés-forgás. Az egyik veréb egy fehér kacsatollal a csőrében tért vissza. Én már messziről láttam, hogy a nála kétszer nagyobb tollat azon a kis lyukon nem tudja bevinni, de a veréb erre nem gondolt. Ráadásul a csőrével középen kapta el az igen puhának látszó tollat. Odaszállt az odú bejáratához. Azt gondolhatta, gyorsan beugrik a lyukon, és fordul még egyet. Igen ám, de mivel a toll keresztben állt, nem fért be a lyukon. A csőrével tolni akarta befelé, de a toll nem engedelmeskedett. A veréb azonban nem hagyta magát. Minden erejét összeszedte, és tolt, tuszkolta befelé a lyukon a tollat. Ám az csak nem akart beférni. Ekkor az odúban lévő párja sietett a segítségére. Ő belülről kapta el a csőrével a tollat, és húzta, húzta, ahogy az erejéből tellett. A kint lévő veréb pedig tolt, de a kacsatoll sehogy sem akart beférni a lyukon. Ekkor az odúban lévő előbújt, és kirepült a legközelebbi ágra. Párja átadta neki a tollat, hogy próbálja ő bevinni az odúba. A veréb a csőrével erősen megfogta, szintén középen, és odarepült a bejáratához. Tudta, hogy minden erejére szüksége lesz, hogy az odúba valahogyan bejuttassa az óriás tollat. Hát persze, hogy neki sem sikerült, a toll nem fért be a szűk nyíláson. Talán ha hosszában próbálta volna, sikerrel járhatott volna. A kacsatoll a nagy erőlködésben kicsúszott a veréb csőréből, és lassan-lassan lehullott a földre az odú alá. A verebek egy időre felhagytak a próbálkozással, ezután vékony fűszálakkal a csőrükben tértek vissza.

A fehér kacsatolla azonban igen népszerű lett, felkeltette egy másik veréb érdeklődését, amely felkapta a földről, s megpróbálta beépíteni a fészkébe. A kíváncsi vörösbegy érdeklődve figyelte az újabb erőfeszítéseket. A tollat többszöri próbálkozás után sem sikerült bejuttatni az odúba. Ő sem járt másképpen, mint az előző verebek. A toll ismét lehullott a földre. Megsajnáltam a madarakat. Összeszedtem egy marék apró tyúktollat, és a barackfa alá tettem. Arra gondoltam, hogy ezzel hozzá tudok járulni a fészekrakáshoz, ha elfogadják. Elfogadták. Estére el is tűnt az összes tyúktoll. Az utolsón még össze is vesztek a három odú lakói. A következő napon az egyik veréb a csőrében egy összegubancolódott műanyag kötözőzsineggel tért vissza. Mivel puhának látszott, ezt is a fészekbe szedte volna beépíteni. Amikor a veréb a sárgabarackfára

szállt, a gubanc hirtelen beleakadt egy kiálló vékony ágba. Ekkor a veréb csőréből kicsúszott a gubanc, mégsem tudott továbbrepülni, mert a lába beleakadt. A műanyag gubanc lógott az ágon, a gubancon pedig a veréb lógott. Csak keserves próbálkozások után tudott kiszabadulni a fogságból. Szerencséjére. Nagy volt az ijedség a verébcsaládnál, a párja is próbálta nyugtatni a kiszabadult verebet. Ez azt jelentette, hogy végtelen csipogásba kezdtek, és ugráltak az odú tetején és az ágakon. A többi odú lakója is előkerült. Sokáig tartott, míg megnyugodott a társaság, és újból visszatértek sürgős fészeképítő munkájukhoz. Az ő életükbe is beköltözött a műanyag, amelyért egy hajszál híján az életükkel fizettek.

(A műanyagok elborítanak bennünket, veszélyeztetik az élővilágot is. Próbáljunk odafigyelni a környezetünkre!)

Konyha Savanyított káposzta

Az Endresz György Általános Iskola konyhájának rovata

Fotó: riverford.co.uk

Atél már az utolsókat rúgja. Mostani receptünkben egy olyan nagyszerű alapanyagot használunk, amely a tél sajátja. A káposzta könnyen elérhető, s vitaminokban gazdaggá, élvezetekben is teljessé teszi étkezésünket. Ezúttal savanyított formában gondoljuk újra.

A káposzta savanyítását akár magunk is elvégezhetjük. Ehhez a gömbölyű, kemény fejek a legjobbak, ha viszont töltött káposztát készítünk, inkább a laposabb, könnyebb fejeket keressük, amelyeknek vékonyabbak a levelei. Savanyítás esetén több fejet vásároljunk, lereszelés után jól besózva hordóban vagy zárható edényben összetömörítve rakjuk el. Kiválóan illik bele a meggyfa levele, a babérlevél és kevés bors is. A többi az idő dolga. A káposzta levet ereszt, és az erjedés tartósít.

Az elkészült káposztát székelykáposztához használhatjuk fel. Sertéspörköltet készítünk, vagyis a kockára vágott vöröshagymát zsiradékon megpirítjuk, majd lecsót teszünk rá. Erre rászórjuk a főszerpaprikát, összekeverjük,

és rögtön beletesszük a kockára vágott sertéscsombot vagy akár oldalast, csülköt, amit szeretünk. A húst lepirítjuk, kevés vízzel felengedjük, és puhára főzzük. Ízesítjük sóval, borssal, őrölt köménnyel és fokhagymával. Ha a hús már majdnem megfőtt, rátesszük az ízlés szerint átöblített savanyú káposztát. Együtt készre főzzük. Meg kell puhulnia a káposztának is, és a húsnak is.

Én a Nyírségből származom, ott toroskáposztának nevezik ezt az ételt, amely sűrű, nem leves, szinte saft is alig van rajta. Ebből párolt rizs hozzáadásával és tejjel való dúsítással készítik a székelykáposztát, amelyet friss kenyérral fogyasztanak.

Nagy László

Kert Gyakori kérdések

A Kertészeti Áruda rovata

Fotó: plantura.garden/uk

Ezúttal választ adunk a kérdésekre, problémákra, amelyekkel a kertészetünket a leggyakrabban felkeresik.

A pázsitom tavasszal foltos és fakó

Az éjszakai fagyok megszűntével végezzünk teljes körű szellőztetést, nyírást, és szüntessük meg a felületi egyenletlenségeket. Az előkészített területet vessük felül fűmaggal (5-7 dkg/m²), ezt követően indító műtrágyával (5 dkg/m²) szórjuk meg. A munka elvégzése után esőztető módszerrel alaposan öntözzük meg a területet.

Nagyon elburjánzott a pázsiton a gaz

Állítsuk le a fűnyírást az erős sarjadási időszakban, intenzíven öntözzük be területet, hogy az oda nem illő növények erős növekedésnek induljanak. A reggeli harmat leszáradása után permetezzük le kétszikű gyomirtóval a területet, majd 3-4 nap elteltével vágjuk le a fűvet. Egy hónap után ismét végezzük el a kezelést, de csak legfeljebb 20 Celsius-fok alatti nappali hőmérséklet során.

Elszáradnak a tuják

Alapvetően sok minden okozhatja a problémát, van, ami ellen védekezni is lehet, és van, ami ellen nem. Ha a növénynek nem megfelelő az életkörülménye, akkor legyengül az immunrendszere, s a kórokozók könnyen megtámadhatják. Nagy mértékben javítható az állapot a szükséges tápanyagpótlással, a víz folyamatos adagolásával (ritkábban, de nagyobb mennyiségben), a vegyszeres védelemmel, illetve a külső száradások azonnali kimetszésével. Sajnos a globális felmelegedés hatása is megjelenik, hiszen a növény nem igazán kerül téli nyugalmi állapotba, amely nagy mértékben segítené az immunrendszerének erősödését.

Megjelent a vakond a kertemben

A fokozottan védett kis állat túrásaival sok bosszúságot okoz, ugyanakkor rengeteg kártevőt összeszed a kertünkben. A legjobb védekezés az életfeltételeinek a megváltoztatásában rejlik. Tavasszal talajfertőtlenítővel kezeljük le a kertünket, ezáltal megszűnik a vakond élelemforrása, s az állat továbbáll. Folyékony vagy granulált formában is beszerezhető a fertőtlenítő, mellyel nagyon jó eredményt érhetünk el. Kertépítés esetén és a magasság megépítésekor vakondhálót is alkalmazunk.

A muskátlijaim nem olyan szépek, mint a faluban az oszlopokon

A muskátli dekoratív növény, amely folyamatos fenntartást igényel. Fontos, hogy nagy ültetőedényt válasszunk, így a növény nagyobb gyökérzónát nevel, ami ellenállóbbá teszi. Az öntözést nem lehet kihagyni, mert ha egyszer összeszárad a közeg, akkor a szélén is elhalnak a gyökerei, s aztán már hiába áztatjuk be, nem neveli ki újra az elszáradt gyökérzónát. A száradás hatására a növény nem szárad ki teljesen, de megreked a növekedésben, s már csak vegetál. 15-20 naponta be kell öntözni folyékony tápszerrel, mely kondícióban tartja a növényt (NPK: 10-10-10). A muskátli egyik legnagyobb ellensége a pangó víz, mely alulról támadja meg a virágunkat, ezért célszerű a túlóntozás elkerülése érdekében a kaspó aljától számított 3-5 cm-re vízleengedő furatot képezni (5-8 mm).

Harangszó Megújulhatok?

Katolikus gondolatok

Fotó: cbcew.org.uk

A keresztény világ február 14-én megkezdte a nagyböjtöt, vagyis az egyházi év azon szakaszát, amely a húsvét előtti nettó negyvennapos időszakot jelenti. Azért nettó, mert hozzá kell adni az adott időszakba tartozó vasárnapok számát is. Mivel a vasárnapok már az ókeresztény gyakorlatban is ünnepnapok voltak, sosem böjtöltek az Úr feltámadásának ünnepén.

Hamvazószerdán Isten ígését hallgatva magyarázat nélkül is megérthetjük, hogy miben szeretne Anyaszentegyházunk a segítségünkre lenni. Idén Szent Máté evangéliumának 6. fejezéből olvastuk Jézus szavait a képmutató és a helyes adakozásról, imádkozásról és böjtölésről. Megszívlelhetjük a gondolatot, amire Jézus buzdít, miszerint minél inkább személyesebb a kapcsolatunk az Atyaistennel, annál jobban bízhatunk Urunk irgalmasságában, gondoskodó szeretetében, gondviselésében.

De akkor mégis miért ez a jel, a hamvazkodás? És miért maradt meg ez a szentelmény a katolikus gyakorlatban, hogy hamut áld meg és szór a homlokunkra Isten szolgálja, a pap vagy megbízottja?

Egyházunk megfigyelte, hogy ha egy elhatározásunk transzparens, tehát nyilvánosan is megerősítjük a közösség tagjai előtt, később nagyobb elhatározással törekszünk megtartani. Az tehát a gyakorlat, hogy mindenki, aki bűnbánatot gyakorol, imádkozik, adakozik vagy éppen böjtöl, elismeri nyilvánosan is, hogy bűnös, és szüksége van az Isten irgalmára. Ennek jelképe a hamu a homlokon. Tehát az elsődleges fontosságú feltétele a hamvazkodásnak az, hogy ismerjük be bűneinket. Ez a beismerés elengedhetetlen feltétele Isten irgalmasságának.

Ehhez képest a további feltételek már talán opcionálisak. Az adakozás nem csak a karácsony előtti és a karácsonyi időszak sajátja. Nagyböjtben bizony a keresztény ugyanúgy – ha nem jobban – adakozik rászoruló embertársai javára, mint a kisböjtben, vagyis az adventban. Az adakozás mértéke nincs megszabva, de hisszük a tanítás alapján, hogy ki milyen bőkezűen adakozik a sajátjából, olyan bőkezűen kap majd szükségében Isten irgalmasságából. Ugyanígy reménykedünk őszinte imáink meghallgatásában és böjtölésünk Istennek tetsző mivoltában, hiszen Jézus is pont negyven napig böjtölt a pusztában nyilvános működése előtt.

Sokan szeretjük ezt az időszakot, mert ilyenkor mindig elkezdhetünk valami újat, és valami régóta nyomasztótól szabadulhatunk meg. Ezt hívjuk megújulásnak.

Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs

Új perspektívák

Református gondolatok

Nem Krisztussal kezdődik el Isten belenyúlása a történelembe, hanem az Ószövetséggel. Ábrahám történetével, s azzal, hogy Isten belenyúl egy ember, rajta keresztül egy család, majd egy nép életébe, hogy aztán annak a népnek a gyermekeként világra jöhessen minden népnek, a teremtett világnak a Megváltója. Majd' négy évezreddel ezelőtt Isten keresztezi a maga útját Ábrahám útjával (I. Mózés 12:1–9). Ez nem pusztán Ábrahám története, hanem egyben paradigmátörténet, melyben el van rejtve minden hívő ember története, s így válik számunkra is a távlatok és perspektívák megnyílásának a történetévé.

Beszédesen szól ez a történet az Istennel való kapcsolat megnyílásának perspektívájáról. S ez a távlat azért nyílik meg Ábrahám, majd családja, majd néppé váló utódai, végül az egész világ számára, mert az Úr megszólítja őt. Minden azzal kezdődik, hogy Isten megszólal, beszélni kezd. Deus dixit. A teremtett világ története, az üdvtörténet, de egy ember életének a története is akkor kezdődik el, amikor Isten megszólító módon beszélni kezd vele. Ami előtte volt, az semmi és semmis volt ahhoz képest, ami Isten megszólító szava után kezdődött. Mert az élet ott kezdődik igazán. Ahol az Isten szól, ott valami egészen új, egészen más kezdődik el az ember életében, és új perspektívák nyílnak meg. Ez a nagy vízválasztó az ember életében. Így vagy úgy. Egy olvasmány, talán a Biblia kapcsán. Élete egy eseményében. Egy igehirdetésben vagy imádságban. Élete egy történése kapcsán ott legbelül, a lelkiismeretében. De minden azzal kezdődik el, hogy félreérthetetlenül megszólal az Isten. Nem másnak beszél, hanem személyesen nekem. Ott mindig valami nagyon életes, mozgalmas, kalandos dolog indul el. Ott az élet indul el.

Ugyanakkor Ábrahám elhívásában új mindennapok, egy megváltozó és kicserélődő élet perspektívái bontakoznak ki. Ahol Isten szól, ott a mindennapok változnak meg. Két nagyon egyértelmű dologban körvonalazódik ez az ige szerint. Isten azt mondja Ábrahámnak: menj ki a földedről és rokonságod közül. Egyfelől a föld elhagyásának képében az addigi életmód, életstílus, életritmus, életfelfogás, életérzés otthagynak. Az elhívás Isten részéről mindig a valamiből való kihívást is jelenti. Mert olyan ennek a dolognak a természet, hogy ha Isten megszólítja az embert, akkor nem élheti ugyanazt tovább. Az igazi nagy életmód-, életérzés-, életstílus-, életritmus-változások Isten megszólító szavára történnek ma is. Másfelől a rokonság elhagyásának a képe arra utal, hogy Isten elhívó és megszólító szavára változás történik az ember életében, ha úgy tetszik, kapcsolati hálójában is. A kapcsolati viszonyok változnak ott, ahol Ő beleszól valakinek az életébe. Elmaradnak érdekkapcsolatok, felületes viszonyok, látszatbarátságok. Mert egyre inkább azokhoz érzi közel magát az ember, akikkel a közös hit hozza őt össze. Az Isten szavának meghallása életváltozást jelent ma is.

Fotó: pexels.com

Ám körvonalazódik az Isten szavának meghallásakor minden emberi életben a bizonytalanság mégis biztonságos perspektívája. Kissé ellentmondásos. Bizonytalan, de mégis biztos? Nos ez a hit szép kockázata. Ábrahám nem tudja, hová indul, nem tudja, milyen az a föld, amit Isten neki szán, nem látja, hogyan érkezik majd el oda. De indul. A bizonytalanba indul, kockázatot vállalva indul. De mégis indul, mert biztosra veszi, hogy amit Isten ígér, az beteljesedik, az úgy lesz. Hisz az őt megszólító Istennek, s tudja, hogy benne nem fog csalódnai. A bizonytalan felé indul biztos léptekkel, mert biztosra veszi Isten neki tett ígéreteit. Ez a hit kockázata. Istennek engedelmeskedni úgy, hogy nem tudjuk a jövőt.

Végül az Isten szavát meghalló és annak engedelmeskedő ember előtt az áldások perspektívája nyílik meg. Áldott leszel és áldással leszel mások számára. Van ennél több? Van-e több egy olyan életnél, amely a mindennapjaiban magán tudja Isten áldását? Azé az áldás, aki engedelmeskedik. Csak azé! Minden nagy életkanyar és megpróbáltatás ellenére is. Sőt, nemcsak arról van itt szó, hogy áldott leszel a hit kockázatát vállaló ember, hanem áldással leszel mások számára is.

Hős Csaba református lelkész

Mozaiik

Tudta-e, hogy...

A farsangi multságok legfontosabb kelléke az álarcok és a maszkok után a zenekar. Az 1800-as évek végén és az 1900-as évek elején Csányi Pista felcsúti cigányprímás zenekara volt a környék legkeresettebb bandája.

1884. október 20., Alcsút

József főherceg szüreti mulatságon látta vendégül Jókai Mórt. Az írófejedelem érkezésekor Csányi Pista zenekara a Rákóczi-induló pattogós dallamával üdvözölte a jeles vendéget. Az esti szüreti bálban ők húzták a talpalávalót.

1905. március 16., Székesfehérvár

A kuruc asztaltársaság a Bándi-féle sörcsarnokban huszonnégy agg 48-as honvédet látott vendégül. Az idős katonákat Kenessey Gyula, Sárbogárd főszolgabírája köszöntötte. Ezt követően Csányi Pista és zenésztársai hazafias nótákkal kedveskedtek nekik.

1905. április 4., Székesfehérvár

A Székesfehérvári Csarnok vállalat estélyt rendezett a Magyar-Királyi Szálló nagytermében. A fényes hangversenyt követően Beregi Oszkár neves színész, rendező, a Nemzeti Színház örökös tagja szórakoztatta a közönséget. A szép programot tánc követte, Csányi Pista bandája éjjel után háromig húzta a fiataiságnak.

Noll Zoltán

Isten hozta!

Megérkezett az idej első kisbaba Felcsútra.

Varga Dóra – Varga Barbara és Varga László kislánya – február 1-jén született.

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester február hónap legalább hetven esztendő megélt születésnapjait is köszöntötte.

Mohos Sándorné Zsuzsanna a 71., Groszeibl Ferencné Zsuzsanna a 71., Szabó László a 71., Tóth Sándorné Piroska a 81., Horváth Ferenc a 88., Szentirmai Gyula a 81., Flier Jánosné Erzsébet a 89., Deme Gézané Katalin a 82., Gebauer László a 84., Müller Károlyné Magdolna a 81., Fehér Dezső a 73., Bencze Jánosné Anna a 80., Daliás Tibor a 72., Fogarasi József Sándorné Livia a 70., Kovács János a 70. születésnapját ünnepelte.

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

GONDOS TŰZÉP

Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLCYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

• sertéshús • baromfihús • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503

facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szűnyogpusztán
a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

FELEJTHETETLEN ÉLMÉNYEK
ÉS CSODÁS ÍZEK VÁRNAK
A TÓ ÉTTEREM ÉS
ÉLMÉNYKÖZPONTBAN!

VÁRUNK SZERETETTEL!

CÍMÜNK: 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 4/A
ASZTALFOGLALÁS: +36 30 4862385
WWW.TOETTEREMHU

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és
erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/566-300

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacska, Vértesboglár

E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

hétfő, kedd, szerda: 8.00–16.00

csütörtök: 8.00–11.00

péntek: 8.00–14.00

Kormányablak/okmányiroda – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–18.00

kedd: 7.00–13.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–12.00 és 13.00–15.00

csütörtök: csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája

2060 Bicske, Szent István út 1.

páros héten: szerda: 16.00–18.00

páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Szintér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő, szerda: 12.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

péntek: 8.00–12.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétfőn és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétfőn és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: a háziorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsődi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814

E-mail: szecsodiszuza@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kisfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-20/526-8664

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekjóléti Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenciók rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/4906-170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 84.

Dr. Szarvas Erika: 06-22/566-440, 06-22/566-441

E-mail: szarvas@mokk.hu

hétfő: 8.00–15.00

kedd, szerda, csütörtök: 8.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

A nyitvatartási idők eltérhetnek.

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 900 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; stefananett@felcsut.hu, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu